

Sprawozdanie z VII Ukraińsko-Polskiej Konferencji Naukowej

W dniach 22-23 czerwca 2017 r. odbyła się na Ukrainie kolejna Konferencja Naukowa Ortopedów Polski i Ukrainy. To już siódme spotkanie, które odbywa się w cyklach dwuletnich. Pierwsza Konferencja odbyła się w Krasieczynie w 2005 r., a jej organizatorem był prof. Sławomir Snela. Zapadły tam kluczowe decyzje, dotyczące form współpracy, która miała obejmować wymianę doświadczeń naukowych w ramach cyklicznych spotkań oraz współpracę szkoleniową przez wymianę lekarzy.

Kolejne spotkanie odbyło się w Lublinie w roku 2007, po którym profesor Vadim Sulima z Iwano Frankowska (przedwojenny Stanisławów) doskonale zorganizował w 2009 r. Konferencję w Jaremczy, pięknie położonej we wschodnich Karpatach. W roku 2011 ortopedów Polski i Ukrainy gościł Zamość. Dwa lata później spotkaliśmy się we Lwowie, a obrady dzięki staraniom dr Teofila Pidlisieckiego odbywały się w centrum prasowym nowego lwowskiego stadionu piłkarskiego. Potem w roku 2015 dzięki pracy dr Arkadiusza Bieleckiego mogliśmy gościć ortopedów z Polski i Ukrainy w Arłamowie.

Obecną VII konferencję zorganizował dr Michał Arszulik. Odbywała się ona tuż przy granicy z Polską, w ośrodkach wypoczynkowych nad jeziorami Szackimi w obwodzie Wołyńskim.

Program obejmował 69 wystąpień ustnych zebranych w 9 sesjach tematycznych oraz 30 doniesień plakatowych. Dominowały wykłady z zakresu nowych technologii i materiałów stosowanych w ortopedii. Drugim ważnym tematem ortopedycznym było leczenie uszkodzeń i chorób kości i stawów z towarzyszącymi ubytkami. Duże zainteresowanie wzbudziły także referaty opisujące zagadnienia leczenia operacyjnego uszkodzeń zlokalizowanych w obrębie łokcia i barku. Dwie ostatnie sesje poświęcono omówieniu problemów w leczeniu wrodzonych deformacji u dzieci.

Uczestnicy z Polski przedstawiali swoje referaty w języku polskim, a koledzy z Ukrainy w języku ukraińskim, co nie powodowało znaczących trudności w zrozumieniu istoty wystąpień, czego dowodem była żywa dyskusja po referatach.

W konferencji nie mogło zabraknąć prof. G. Gajko. To dzięki jego zaangażowaniu i bezpośredniemu wsparciu już ponad dekadę trwa nasza współpraca.

Licznie przybyli koledzy z Ukrainy ciepło przywitani Polską delegacją. Na szczególne podkreślenie zasługuje udział w Konferencji Prezesa – Elekta PTOiT i przedstawiciela EFORT, prof. Leszka Romanowskiego, który chce naszej współpracy nadać szerszy wymiar. Obecny był także prof. Kazimierz Rapała, który od zawsze wspiera współpracę ortopedów Polski z ukraińskimi kolegami i pogodnie znosi wszelkie trudności podróży na Ukrainę. Jak zawsze nie bojący się wyzwań prof. J. Dutka wraz ze swoim zespołem przedstawił ciekawe referaty. Prof. G. Kandzierski z dużym sukcesem reprezentował Polską ortopedię dziecięcą. Prof. P. Tylżanowski przybliżył nam trudne i czasem niewłaściwie rozumiane zagadnienia biologii molekularnej w leczeniu ubytków chrząstek. Ośrodek rzeszowski reprezentowany był przez zespół Kliniki Ortopedii i Traumatologii Wojewódzkiego Szpitala Klinicznego oraz Oddziału Ortopedii ze Szpitala w Rudnej Małej. Lubelszczyznę reprezentował zespół ortopedów z 1 Wojskowego Szpitala Klinicznego, Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego w Białej Podlaskiej oraz Szpitala ŻagielMed.

Z inicjatywy prof. Gajko, honorowymi dyplomami Ukraińskiego Towarzystwa Ortopedów i Traumatologów zostali wyróżnieni: prof. L. Romanowski, prof. K. Rąpała, dr Bielecki i prof. UWM Jan Blacha, a dyplomem Instytutu Traumatologii i Ortopedii Narodowej Akademii Nauk Medycznych Ukrainy prof. UWM Jan Blacha.

Dużym wyzwaniem dla uczestników była lokalizacja dwóch sal, w których odbywały się obrady. Były one oddalone od siebie o 18 kilometrów. Bliżej poznaliśmy znaczenie określenia elastyczność. Pobyt w rejonie Szackim pozwolił nam także poznać trudne realia życia rolniczego rejonu zachodniej części Ukrainy. Z jednej strony czysta przyroda, krystaliczna woda, wszechobecne raki, które mogliśmy codziennie smakować. Z drugiej zaś strony problemy społeczno- ekonomiczne, jakich doświadczaliśmy jeszcze nie tak dawno w Polsce. Zakwaterowanie naszej grupy w miejscowym Sanatorium było jak podróż w czasie. Dzięki zapobiegliwości naszych ukraińskich kolegów przejazd naszego autokaru przez granicę odbył się w błyskawicznym tempie, na co z zazdrością patrzyli pozostali podróżni.

Zadanie zorganizowania w roku 2019 następnej VIII konferencji zostało powierzone prof. J. Dutce.

Jan Blacha

Wspólna fotografia uczestników sesji poświęconej leczeniu uszkodzeń barku i łokcia.

Tematy z zakresu nowych technologii wzbudzały zainteresowanie słuchaczy.

Prof. G. Kadzierski cierpliwie wyjaśniał niuanse leczenia stóp koślawych.

Prof. G. Gajko w otoczeniu ukraińskich ortopedów imponował humorem i witalnością.

Swoboda, ale i skupienie – to atuty dobrego wstąpienia w wykonaniu Artura Jankowskiego.

Prof. Strafun, dr Pidlisiecki i dr Arszulik z kolegami.

Podczas dyskusji precyzowanie szczegółów leczenia wymagało zaangażowania, co demonstruje prof. Jan Blacha.

Prof. P. Tylżanowski zawsze znajdował czas na kularowe omówienie zagadnień biologii molekularnej.

Dr Michał Gołąb precyzyjnie wyjaśnia przebieg leczenia złuszczenia głowy kości udowej.

Prof. J. Dutka zaprasza na kolejną konferencję do Krakowa.

Podziękowania i pożegnanie uczestników przez głównego organizatora Konferencji, dr M. Arszulika.